

دعای ۱۳۱ - در شب قدر

يَا بَاطِنًا فِي ظُهُورِهِ، وَيَا ظَاهِرًا فِي بُطُونِهِ، يَا بَاطِنًا
لَيْسَ يَخْفَى، يَا ظَاهِرًا لَيْسَ يُرَى، يَا مَوْصُوفًا لَا
يَبْلُغُ بِكَيْفُونِيَّتِهِ مَوْصُوفٌ، وَلَا حَدٌّ مَحْدُودٌ، يَا
غَائِبًا غَيْرَ مَفْقُودٍ، وَيَا شَاهِدًا غَيْرَ مَشْهُودٍ، يُطَلَّبُ
فِيصَابٍ، وَلَمْ تَخْلُ مِنْهُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَا
بَيْنَهُمَا طَرْفَةَ عَيْنٍ، لَا يُدْرِكُ بِكَيْفٍ، وَلَا يُأَيِّنُ
بِأَيِّنٍ وَلَا بِحَيْثٍ.

ای که در عین آشکار بودن، پنهانی، و در عین پنهان بودن، آشکاری! ای که پنهانی اما از هیچ کس پوشیده نیستی، و آشکاری، اما با چشم دیده نمی شوی! ای که هیچ توصیفی به حقیقت وجودت نمی رسد و هیچ حد و مرزی تو را محدود نمی کند! ای که غایبی، اما هرگز گم شدنی نیستی، و حاضری، اما با چشم دیده نمی شوی! تو را جست و جو می کنند و می یابند، و آسمان ها و زمین و آنچه میان آن هاست، حتی به اندازه یک چشم برهم زدن از حضورت خالی نیست. تو را با کیفیت و چگونگی نمی توان درک کرد، و نه با مکان و جهت می توان محدود ساخت.

أَنْتَ نُورُ التُّورِ، وَرَبُّ الْأَرْبَابِ، أَحَطْتَ بِجَمِيعِ
الْأُمُورِ، سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ، سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا وَلَا هَكَذَا
غَيْرُهُ.

توروشنی بخش همه نورهایی، پروردگار تمام پروردگاران، و بر همه
چیز آگاهی و احاطه داری. پاک و منزّه است آن که هیچ چیز
مانند او نیست و او شنوا و بیناست. پاک و منزّه است او که
چنین است، و جز او هیچ کس این گونه نیست.

سپس دعا می کنی به آنچه خواهی.

۱. در برخی نسخه ها: وَلَمْ يَخْلُ